

på ordinære vilkår af mindst 12 måneders varighed.

Tilbuddene til de 20–24-årige unge bør støtte og inspirere henimod en livslang kombination af langvarigt arbejde og indskudte efteruddannelsesperioder.

Det er et bærende princip i ungdomsgarantien, at de unge under 19 år bør sikres en erhvervsuddannelse. Derfor bør beskæftigelsestilbuddene især rettes til voksne unge over 19 år. Der bør dog også i forbindelse med beskæftigelsestilbud være en mulighed for fortsat uddannelse og oplæring (jfr. jobskabelseslovens bestemmelser herom).

Til trods for den overordnede målsætning kan det være hensigtsmæssigt for grupper under 19 år, at de får et egentligt arbejdstilbud, for at få dem i gang efter en ledighedsperiode. Et beskæftigelsestilbud bør dog kun gives de unge, hvor hensynet til de unge selv taler for det, og hvor det ikke virker hæmmende på en senere mulighed for uddannelse.

D. Finansiering og byrdefordeling

Omkostningen ved en landsdækkende ungdomsgarantiordning fordeles mellem staten, amtskommunerne og primærkommunerne, således at amtskommunerne og primærkommunerne afsætter et lovbestemt beløb pr. indbygger. Eventuelt uforbrugte midler fordeles til kommuner med særlig mange unge arbejdsledige eller med særlig store grupper af truede unge. Staten afholder udgifterne til erhvervs- og arbejdsmarkedsuddannelserne efter de nugældende regler samt yder refusion af foranstaltninger til de særlig truede grupper. Udgifterne til fremskaffelse af yderligere lære- og praktikpladser betales af de offentlige og private arbejdsgivere.

E. Koordinerende betragtninger

Overgangen fra skole til erhverv kan være vanskelig især for skoletrætte og andre svagt motiverede elever eller for grupper med særlige vanskeligheder, f.eks. indvandrerbørn og -unge. For disse unge bør der tilbydes særlige foranstaltninger, f.eks. ungdomsskolernes heltidsundervisning, produktionskoler (kombinerede uddannelses- og produktionsprojekter), således at der for disse unge etableres ikke en blindgyde, men en omkørselsvej.

For de mere uddannelsesmotiverede må der etableres »kurser for unge arbejdsledige« (KUA), der kan afsluttes med enkeltfagsprøver på f.eks. HF-niveau.

Selv om uddannelsesinitiativerne i dette forslag realiseres, herunder tilvejebringelsen af lære- og praktikpladser, vil der stadig være en stor gruppe af unge – fortrinsvis de 19–24-årige – der ikke vil finde plads i et længerevarende uddannelsesforløb. EIFU-kurser kan, hvis de målrettes, således at de direkte fører frem til uddannelse eller beskæftigelse, være et tilbud for denne gruppe.

Fremtidens arbejdsmarked – med det traditionelle arbejdsbegreb – giver ikke mange muligheder for varige arbejdspladser uden en grundig uddannelsesbaggrund.

Dette forhold bør inspirere til en debat, der kan fremme nye og måske utraditionelle ideer henimod en modernisering af arbejdsbegrebet, således at der ad denne vej kan skabes nye arbejdspladser.

Vi vil ikke på nuværende tidspunkt lægge os fast på indholdet af sådanne nye arbejdsområder, men ikke mindst de kommende 5–10 år fordrer utraditionelle arbejdspladser, såfremt de nuværende tusinder af 20–24-årige, der ikke har haft eller vil få mulighed for hverken en uddannelse eller erhvervelse af en længerevarende tilknytning til arbejdsmarkedet, skal opleve samfundsmæssig fair play i disse meget vanskelige år.